

vene. Jeg tror, at man vil forstaa, at paa det Punkt, vi nu er naaet til i Krisens Udvikling, har man Lov til at sige, at Kredittens Opretholdelse i Virkeligheden er det centrale i hele Krisespørgsmaalet. Nu er Deflationen omtrent gennemført, Krisen har slaaet meget usundt ned, som maaske heller ikke har fortjent Støtte. Men det Punkt er nu naaet, da alt, hvad der har overlevet Krisen, maa styrkes, og da der maa kaldes paa ny Foretagsomhed.

Under disse Forhold opretholdes under Foregivende af, at det er nødvendigt til Parikronens Opretholdelse, en Kreditindskrænkning, som er direkte hindrende for al sund Virksomhed her i Landet. Hvor kan den, der vil sætte nyt i Gang erhvervsmæssigt set, selv om han er i Besiddelse af ikke ringe Kapital, i dette Øjeblik faa den fornødne Finansiering? Hvor mange Tusinder er det ikke, der i dette Øjeblik staar i deres Virksomhed med bundne Hænder, fordi man ikke, selv mod god Sikkerhed, kan rejse Penge? Hvor mange er det ikke, som Krisen har drevet ud i en dyr, spredt Kredit? Hvor mange er det ikke, der trues med økonomisk Ruin, som, hvis der var Mulighed for en Gældsordning paa rimelige Vilkaar, dog vilde kunne reddes?

Men jeg tror, at overfor det Problem, der her rejser sig, gør vi vel i at erindre, at det ikke blot drejer sig om at give Mulighed for Adgang til at laane mere, men at det maaske i lige saa høj Grad drejer sig om at give Adgang til at laane *billigere* eller at yde Hjælp til Nedbringning af den Gæld, der er stiftet under helt andre Forudsætninger. Det er klart, at hvad jeg her siger, gælder i særlig Grad Landbrugsrets Forhold, og derfor fremsatte det radikale Venstre i Fjor Forslag vedrørende hele dette Problem. Vi vil nu afvente den Betænkning, der snart kommer til at foreligge fra det af Landbrugsministeriet nedsatte Landbrugsudvalg, men agter igen at fremsætte Forslag, der hviler paa samme Synspunkter som i Fjor, hvis Regeringen ikke paa Grundlag af dette Udvalgs Betænkning finder sig foranlediget dertil.

Læser man den nylig offentliggjorte Beretning fra Nationalbanken igennem, vil man se, at der er enkelte Udtryk deri, der kunde tydes, som om Nationalbanken nu mente, at Tiden var inde til nogen Ændring i dens Kreditindskrænkningspolitik. Paa den anden Side er Udtalelserne holdt i saa stor Almindelighed — Udtalelserne fra denne Danmarks første Bank er i øvrigt altid holdt i saa stor Alminde-

lighed —, at det er umuligt at slutte noget som helst bestemt deraf. Derfor vil jeg gerne tillade mig at spørge den højtærede Regering, om den ikke mener, at Tiden er inde til ved Forhandling med Nationalbanken at søge Kreditindskrænkningen lempet i betydelig Grad.

Det Spørgsmaal, jeg her har nævnt, er ikke absolut tilknyttet Spørgsmaalet om Kapitaltilførsel her til Landet. Men paa den anden Side er der utvivlsomt visse Sider af Produktionslivet, hvor Kapitaltilførselen vil vise sig afgørende. Det gælder i allerhøjeste Grad Byggeriet, hvor vi i den kommende Tid staar overfor Faren for en Standsning af Byggeriet og deraf følgende større Arbejdsløshed nu, da Statsboligfondens Udlaan ophører. Det havde været overordentlig heldigt, om Statsboligfondens Virksomhed kunde være faldet sammen med det Tidspunkt, da en forøget Kapitaltilførsel til Landet kunde ske, som formentlig kan ventes at faa Indflydelse paa Obligationskurserne.

Det synes efter Trontalens Ordlyd, som om Regeringen knytter Spørgsmaalet om Kapitaltilførsel her til Landet meget nøje til Landmandsbankens Ordning. Jeg tror da, det vilde være overmaade ønskeligt, om Regeringen ikke benyttede hele den Tid, der er givet den, indtil 1. Februar, til Forberedelse af Forslag om Landmandsbankens Afvikling. Det er i øvrigt klart, at det radikale Venstre i høj Grad kan billige, naar Trontalen om Landmandsbankgarantien netop bruger de Ord, vi saa ofte har haft Lejlighed til at bruge, at denne Garanti er en saavel for Statens Økonomi som for Erhvervslivet uholdbar Tilstand. Heraf følger ogsaa, at vi af al vor Evne vil arbejde med paa en Afslutning af denne Tilstand. Men det vil ikke sige, at vi er rede til at billige eller stemme for enhver Ordning, der her bringes i Forslag. Landmandsbankgarantien har været saa tyngende for Samfundet og vil i kommende Tider blive saa knugende for Statens Finanser, at Samfundets Interesse i Sandhed bør sikres ved den endelige Ordning, vi her staar overfor.

Maa jeg i denne Forbindelse sige, at jeg savnede noget i den højtærede Regerings Trontale. Der stod ikke i denne noget om, at Regeringen agtede at fremsætte Forslag til en ny Banklov. Det ærede Medlem Hr. Stauning berørte det i Gaar. Jeg maa maaske hertil føje, at der er Grund til at erindre, at Forslag til en ny Banklov, der utvivlsomt vilde kunne bringe større Tryghed i Befolkningen over-